

ÜLDÖZTETÉSEK JÉZUS NEVÉÉRT

2016. október 9.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr megfizette az árát, hogy *örömben* legyünk. Az Úrnak elege van a savanyú keresztényekből. Teljesen elege van. Azt mondta, hogy mindezt elvégeztem értük, és mégis olyanok, mint a savanyú citrom. Most képzeld magad az Úr helyébe! Elvégeztem mindent, az én gyermekeim meg nem járnak benne, hanem helyette szomorkodnak, depressziósak, és kezelésekre járnak. Neurológiai osztályok vannak tele, mikor az én örömömből ihatnának!

Mennyivel jobb így, amikor az ember felszabadul az örömben? Hasonlítsd össze, hogy most hogy érzed magad azzal, ahogy felkeltél reggel. A világ minden gondja és baja ott volt rajtad, úgy érezted, hogy be se jövök ma a gyülekezetbe. Szó sincs róla! Megéri együtt lenni a szentekkel, és *örvendezni*! Teljesen igei cselekedet, tessék gyakorolni!

Ha otthon vagy magadban, egy forintba nem kerül jókedvűnek lenni. Az Úr örömben lenni. Nem mondhatod, hogy nincs pénzem. Ha nincs pénzed, attól még nevetni tudsz. Nem? *Kinevetheted* az ördögöt, megérdemli! Az Úr örömben leszel, s a hited szárnyalni fog. Szárnyakat kap, és hamarosan megtelik a pénztárcád. Hamarosan lesz munkahelyed, hamarosan jönnek a megoldások, ha megtanulod, hogyan szárnyaltasd a hitedet az Úr örömben.

Bennünk van ez a hit. Ez a hit legyőzte a világot. Tessék ezt a *hitet* elővenni, és megengedni, hogy *szárnyaljon*! Tudod, hogy azt mondja az Ésaíasban az Ige, hogy előhozom a sast? A sas szárnyal a Szellem szárnyain. Jön, és ahogy hozza a Szellem a különböző áramlatokat, nem is csapkodja a szárnyát. A sziklaszirten várja azt a légáramlatot, elkapja, és viszi a légáramlat. Ez a Szent Szellem!

Nekünk ez a dolgunk, hogy elkapjuk ezeket az *áramlatokat*, és arra megyünk, és azt tesszük, és ott kötünk ki, ahol Ő akarja. Ez a keresztény élete szellemben. A nyugalom helyéről. Nem az aggodalom helyéről, meg a bú, meg a ború, meg a bánat, meg a depresszió. Ezt add oda a világnak! Ők még nem ismerik az Urat, hadd járjanak ők ebben! Ha már elégük van belőle, akkor majd jönnek az Úrhoz, mert rajtad fogják látni ezt az örömet. Ámen.

Szerintem a dicséret hozta ezt ma magával. Egészen biztos. Ma reggel még egyáltalán nem gondoltam arra, hogy jót kellene nevetnünk. Szoktatok Tatabányán így nevetni? Ezentúl ez szokás lesz, hiszem! Jézus nevében! Akkor most nézzünk bele az Igébe!

Ahogy felszabadult a szíved, sokkal jobb lesz a *befogadó talaj*. Meg lett munkálva a talaj. A talaj akkor tudja jól befogadni a magot, ha jól elő van készítve. Tudják a földművesek, hogy a talajt meg kell munkálni. Annyira feszülten jöttetek ma reggel, hogy alig tudtam prédikálni, úgyhogy azért volt ez a kis nevetés.

JÁNOS 1,12.**12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;**

Ha befogadtad, tedd föl a kezed! Nekünk szól tehát. Itt van a lényeg. Hatalmad van, mert befogadtad Őt. Tekintesz-e magadra úgy, hogy neked hatalmad van? *Hatalmat adott* azoknak, még hozzá nem akármire. Arra, hogy Isten fiaivá legyenek. Azok hasonlatosak Istenhez. A fiak mindig *hasonlatosak* az Atyához.

Ránézel a fiatal legényre, azt mondod, ó, de hasonlít az apjára! Nem rossz értelemben persze, hanem jó értelemben. A fiak hasonlítanak az Atyára, mert az Ő *magvából* valók vagyunk. Hasonlítunk Rá. Hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek.

Ahogy *Isten működik*, úgy kell nekünk is. Isten *teremtő erővel* működik ebben a világban. Szól és meglesz. Ezt a hatalmat adta nekünk. Ha a Szellem által szólunk, azok a dolgok meglesznek. Nagyon nagy dolgot kaptunk Istentől. Hatalmat adott azoknak, hogy *Isten fiaivá* legyenek, azoknak, akik az Ő *nevében* hisznek.

Itt van a név. A nevében hiszel-e? A Jézus nevében hiszel-e? Jézus mindenható nevében. Jézus neve. Erről prédikálok ma is. A Jézus neve. Hatalmat adott azoknak, akik az Ő nevében hisznek, mert ez a név csodákra képes. Ez a *név csodákat cselekszik*. Ez a név mindenható. Ez a név *minden név felett* felmagasztaltatott név. Bármivel szembesülsz az életben, Jézus neve fölötte van annak, fölmagasztaltatott.

Ha ebben a névben hiszel, teljhatalmad van. *Teljhatalmad van* az ellenség minden ereje felett. Hogy történt ez? Minden egyes vasárnap, mikor Jézus nevééről tanítottunk, a Filippi levél alapigéjét megnéztük. Most is megtesszük. A Filippi levélben leírtak alapján fogunk továbbmenni, mert ott van a kulcs, hogy Jézus hogy tett szert erre a mindenható névre.

Tudnunk kell a háttérét, hogy mi történt. Mert amikor a földön járt, akkor még *názáreti Jézus* volt, és ahogy imádkozza a főpapi levelében, hogy Atyám, a *Te nevedben* tartottam meg őket. Akkor még a Jézus neve nem volt olyan mindenható hatalommal felkenve. Jézus nem a saját nevében gyógyította a betegeket, hanem az *Atya nevében*. Azt mondta, a Te nevedben tartottam meg őket. A Te nevedet jelentettem meg nekik.

Olvasd el a János 17. fejezetét, fogod látni, hogy három helyen is Jézus az Atya nevére hivatkozik. Mivel Te küldtél engem, a Te nevedben tartottam meg őket. Hogy történt az, hogy amikor Jézus elvégezte ezt a hatalmas szolgálatát, a *tanítványokra ráhagyta* ezt a nevet, és milyen nevet? Egy *mindenható nevet*. Ennek az igazságát olvassuk el a Filippi levélben.

FILIPPI 2,8–11.**8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.**

Maga az Ige, az élő Ige testet öltött és ember lett. Emberként jött a földre. Olyan állapotban találtatott, mint ember. Megalázta magát. Itt van a kulcs. Egy *engedelmességben* alázatot öltött magára. Megalázta magát, engedelmes lévén haláláig. Ez volt az Atya akarata. Ez volt a megváltásunk ára. Nem lehetséges más módon az Atyához mennünk.

Jézusnak *mély alázatban* engedelmeskednie kellett, mégpedig a keresztfának haláláig. Egy nagyon súlyos ár volt ez. Ha lehetett volna máshogy, Jézus is mondta, hogy Atyám, ha elmúlhatik ez a pohár, ha teheted, ha egy mód van rá! – de nem volt. Ki kellett innia azt a poharat, és a keresztfának haláláig engedelmes volt, és ezért cserébe:

FILIPPI 2,8–11.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Öt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

Itt egy szellemi törvény van. Ha te magadat megalázod, Istentől *felmagasztalás* fog jönni. Ha te engedelmes vagy Istennek, Istentől felmagasztalás jön minden esetben. Alázzátok meg magatokat Istennek hatalmas keze alatt, és hatalmas felmagasztalás jön.

Ez történt itt, Jézus engedelmissége és a kereszthalála miatt Isten a *leg hatalmasabb nevet* neki ajándékozta. Előtte is Jézusnak hívták, de *teljhatalmat* kapott ez a név. Teljhatalmat kapott! Felmagasztalá Öt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való.

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké.

Itt a lényeg. Ezt a nevet használod-e? Ez a név felmagasztaltatott, *mindenható névvé* lett, hogy a Jézus nevére minden térd *meghajoljon*. Minden térd meghajoljon! Minden térd! Mennyieiké, földieké és föld alatt valóké! Ezek szerint nincsen egyetlen egy teremtménye sem Istennek, aki Jézus neve hallatán ne kellene térdet hajtania. Így van írva?

11. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Azt jelenti, hogy minden helyzet felett kijelentheted a *Jézus úr voltát*, és a teljhatalma jelen lesz, az ereje munkába indul, és az angyali birodalom mozgásba lép, mert az úr voltát elrendeled. Jézus úr voltát *elrendelheted* az életed felett, a Jézus úr voltát elrendelheted a gyermeked felett, a Jézus úr voltát elrendelheted az anyagi életed felett, és akkor minden ellenséges erőnek térdet kell hajtania, távoznia kell erre a névre. Egy ilyen nevet kapott Jézus.

Minden nyelv vallja, hogy *Jézus Krisztus Úr*, az Atya Isten dicsőségére. Miért történik mindez? Hogy az Atya *dicsőséget* vehessen magának ebben a névben. Felmagasztaltatik az Ő neve. Az Ő nevével élsz-e, szólítod-e ezt a nevet, imádkozol-e ebben a névben, parancsolsz-e ebben a névben, hozol-e rendeleteket ebben a névben? Rendeld el, és meglesz az néked!

Hozol-e rendeleteket ebben a névben az életeddel kapcsolatban? Hozol-e rendeleteket? Elrendelem, hogy matekból ötös legyen, a Jézus nevében! Utána a névnek munkába kell indulnia, és olyan szorgalmas leszel matekból, hogy tényleg ötös lesz a vége.

Bármire ki lehet tenni a Jézus nevé, ami az életedet illeti, és ami az Atyának *dicsőséget* tud szerezni. Meg fogja cselekedni Jézus nevében, hogy a ti *örömötök* teljes legyen. Az Atyának nagyobb vágya, hogy a *te vágyad beteljen*, mint neked saját magadnak. Hidd el! Így írja az Ige.

A drága Úr Jézus nevé – amikor Jézus elment a mennybe és a tanítványokra hagyta – az apostolok elkezdték a mindennapi életükben *használni*, de oly módon, hogy nem csak az imádságaikban használták, hanem lépten-nyomon, ahol helyzetekkel találkoztak, *parancsoltak* ebben a névben.

Ez történt az Apostolok cselekedetei 3-ban az Ékes kapunál. Ott egy koldus gyógyul meg, aki az életében nem járt. Az anyja méhétől nyomoréknak született. Bevitték oda az Ékes kapuhoz, hogy kolduljon egy kis alamizsnát nap mint nap. Egyszer, amikor Péter és János arra ment, hogy az imádság órára bemenjen a templomba, megszólították ezt a koldust. Azt mondták: ezüstöm és aranyam nincsen nékem.

Gondolják sokan, hogy bizony az apostolok szegények lehettek. Hát, ha éppen akkor nem volt nála pénz, az nem azt jelenti, hogy szegény volt, de másik téma ez. Kincses ládáját –

szoktam mondani – otthon hagyta. Biztos vagyok benne, hogy vagyonos emberek voltak, mert a kereszten rájuk bízta Jézus az édesanyját. Kellett, hogy legyen pénzük ehhez.

De most beszéljünk inkább arról, hogy mit mondtak a koldusnak, hogy ne pénzt várj tőlünk. Ne azt várd, hogy odadobunk egy kis alamizsnát neked, mert azt kaphatsz bárkitől. Mi valami mást adunk neked, amire nem is számítasz. Felszólították a koldust, hogy nézz ránk, a szemükbe! Ez egy *fókuszálás*, hogy oda kell figyelned a *forrásra*, a Jézusra. Tőle jön minden, Tőle jön ez az áldás. Nézz miránk!

Akkor megparancsolták, hogy a názáreti Jézus Krisztus szent nevében kelj fel, és járj! És megtörtént a csoda! Ez egy *hit parancsszó* volt, egy elrendelés volt. A koldus fölszökött, felugrott, elkezdett járni, ugrándozni, és beszaladt velük a templomba, mindenkinek nagy csodálkozására. *Csoda történt a Jézus nevében!* Körbevették őket a többiek, és kérdezték: mi történt? Nem ez volt az, aki ott ült a kapunál? Ez volt a válasza az apostoloknak:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 3,16.

16. És az Ő neve erősítette meg ezt, akit láttok és ismertek; az Ő nevében való hit által; és a hit, mely Őáltala van, adta néki ezt az épséget mindnyájatok szemeláttára.

Ilyet még nem hallottak az életükben, hogy Jézus neve ilyeneket tud! Jézus itt járt velünk, és soha nem hallottuk. A Jézus neve? Jézus neve erősítette meg ezt a nyomorékot. Egyrészt kell hozzá *név*, másrészt kell hozzá az Ő nevében való *hit*, ami akkor fog kiépülni az életünkben, ha hallunk róla.

Mert ha *nem figyelmezzünk* arra, hogy a Jézus neve nekünk adatott, és hogy milyen hatalom van benne, akkor soha nem fog eszünkbe jutni, hogy *használjuk*, hogy segítségül hívjuk. A hit pedig hallásból van. *Hallanunk* kell róla, hogy ez a név a miénk, ez a név természetfeletti erővel bír, hogy mindenható erővel bír. Hallanunk kell erről!

Naponta emlékeztessük magunkat, és kezdjük a napunkat ebben a névben! Jézus nevében *teljhatalom* van. Minden térdnek meg kell hajolnia, az ellenség minden gonosz szándéka térdet hajt, *meghátrál*, elbukik az Ő orcája előtt. Jelentsd ki! Egy szempillantás. Nem egy hosszú imádság, de élj evvel a névvel, Őbenne élj, az Ő nevében élj! Más lesz az életed.

Azt jelentette ki: az Ő *neve erősítette meg*, akit láttok és ismertek, az Ő *nevében való hit* által gyógyult meg! Az Ő *nevében való hit* által! És a hit, mely Őáltala van. Látod? A neve, és a hit az Ő *nevében* megcselekszi a csodákat. Összeszaladtak. Csodájára szaladtak, mi történt. Adta néki ezt az épséget mindnyájatok szemeláttára.

Nem mi cselekedtük, mondták az apostolok. Ne nézzetek ránk úgy, mintha mi cselekedtük volna, mert csak egy nevet mondtunk ki hittel. Ezt te is meg tudod tenni! Kimondod a nevet hittel, és csodák fognak történni az életedben, lenyűgöző dolgok. Ugyanis az Istennek egész teljessége *rendelkezésedre áll* testileg a Jézus Krisztusban. Kiejted ezt a nevet, ott van az Ő *teljessége*, amire csak szükséged van, jelen van ebben a névben.

Egy ilyen egyszerűséggel *adta oda* nekünk Isten a szellemi birodalmat. Ejtsd ki ezt a nevet, és Őbenne van a teljesség. Mire van szükséged? Az előáll, ha hittel szólítod ezt a nevet. Fel kell *buzdulni* a szívünknek a Jézus nevének kiejtésére, *használatára*, és segítségül hívjuk ezt a nevet. Mondja, hogy aki segítségül hívja ezt a nevet, mind megtartatik?

Hívjad ezt a nevet segítségül, szeresd ezt a nevet, imádd ezt a nevet! Imádd, legyél *közösségben* ezzel a névvel, ez a név neked adatott! Mindenható név! Mindenható név. Az Ő neve erősítette meg ezt.

Ugyanígy a te *élethelyzetedet* is az Ő neve fogja *megerősíteni*, ha hittel mondd ki, ha felépíted benne a hitedet. Teljhatalmú, mindenek felett való név a Jézus neve! Ezeket olvastuk a múlt hetekben. Tovább fogunk menni. Ahogy az Ő neve cselekszi.

Már az Ószövetségben ismert volt, hogy Isten nevében kellett imádkozni és cselekedni. Akkor még Jézus neve nem volt, hanem ahogy Jézus is imádkozta a főpapi imájában, hogy Atyám, a te nevedben tartottam meg őket.

Az egész Ószövetség során találkozhatasz azzal, hogy az Izrael *Istenének nevében* mentek az ellenség ellen és győztek, habár túlnyomó többségben volt az ellenség. *Kihirdették*, hogy mi az Úrnak, az Izrael Istenének nevében megyünk a harcba, és győzelem lett.

Egy eset, amikor Mózes megbízza Áront, hogy áldja meg Izrael népét. Ő volt a főpap, és az ő fiai a papok. Az Úr kirendel egy áldást Izrael népének. Istennek mindig az volt a vágya, hogy *megáldja* az övéit. Áldások Istene Ő.

4MÓZES 6,22–27.

22. És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

23. Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván nekik:

Isten akarta, hogy Izrael fiai áldottak legyenek, és hogy te is az legyél. Ő *teljes árat* fizetett azért, hogy *te áldott* légy. Jön egy híres áldás. Ezt hívták az ároni áldásnak, gyönyörű áldások ezek!

24. Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet.

Benne van a megőrzésünk, a megóvásunk.

25. Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját terajtd, és könyörüljön terajtd.

Világosságban járassunk. Teljes *világosságban*. A könyörületesség benne van.

26. Fordítsa az Úr az Ő orcáját tereád, és adjon békességet néked.

Ez az *ároni áldás*. Az Úr ezt a csodálatos áldást ekképpen adja a főpap kezébe:

27. Így tegyék az én nevemet Izrael fiaira, hogy én megáldjam őket.

Látod, mi történik? Ki kell *ejteni* az Ő *nevét*, és hozzá kell tenni, hogy *mit cselekedjen*. Azt mondta az Izrael Istene, hogy az én nevemet tedd az Izrael népére, és mondd ezt: megáldván őket. Így mondd ezt az áldást! Amikor egy nevet kirendelünk, a *Jézus nevet* rendeljük ki, mert az Újszövetségben élünk.

Ez a név ott van az Ő teljességében, és azt kérdezi, hogy mit cselekedjen? Mondd ki! Mire küldöd ki ezt a nevet? Milyen helyzetre teszed rá? Van egy Rhemád, mit cselekedjen meg? *Küldd ki* ezt a nevet, így *tedd rá* a gyermekeidre, így *tedd rá* a helyzeteidre, így *tedd rá* a munkahelyedre ezt a nevet! Mivel? Isten élő Igéjével, a Szellem kardjával, egy *Rhemával*.

Kapsz valamit a szívedre avval a helyzettel kapcsolatban, tedd rá azt, a Jézus nevében! Nézd meg, hogy hogyan fog megmozdulni. Jézus *nevét rátenni* helyzetekre teljesen igei dolog. Gyermekeidre, az otthonodra, a munkahelyedre. Jézus nevével élni azt jelenti, hogy élünk az Ő nevével.

A helyzetekre rátesszük, ezzel a névvel megtörjük az ellenség erejét és kijelentjük, hogy itt szükség nincs többé, mert az én Istenem betöltötte minden szükségemet az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen, a Krisztus Jézusban! Tedd hozzá, és máris meg van a helyzet pecsételve, el van *pecsételve* a Szellemmel! A Szellemmel. A nevet rátetted azzal az áldással.

Az egy *alapelv*, amit itt kimerítünk, vagy kimerhetünk a mózesi könyvekből. Isten ma is így működik, csak adta nekünk ezt a leghatalmasabb nevet, és adta az ígérését, amit rá kell tenni a helyzetekre. Legyél figyelmes, a Szellem nap mint nap szól hozzánk, hogy mi az a helyzet, amivel foglalkozz.

Ezeket meg kell cselekedni, mert a pásztorod nem tudja elvégezni helyetted. A pásztorod is imádkozik, de neked személyesen vannak helyzetek, amiket neked kell így megáldani, a Jézus nevével, és azzal az Igével, amit az Úr ad hozzá.

Nagyon sok neve van Istennek az Ószövetségben, mert amikor egy helyzettel szembesült Izrael népe, akkor Isten mindig bemutatkozott egy új néven. *Sok nevén* ismeretes az Úr Isten Izrael népének. Bemutatkozik, mint **Elohim** az 1Mózes 1,1-ben, mint a világot *teremtő* Isten. A mindenség Ura, Teremtője.

Bejelentkezik bővülő Istenként, **El Shaddai**, az 1Mózes 17,1-ben. Bemutatkozik rögtön az elején, hogy tudd meg, hogy én vagyok a föld birtokos Ura, és ezért nem kell, hogy nélkülözz, hogy szükségben légy, mert én El Shaddai Isten vagyok, én gondoskodom rólad és betöltöm minden szükségedet. Előkerült ez a név. Engem ezentúl így nevezz! Gondoskodó, *bővülő Isten* vagyok.

Hamarosan bemutatkozik egy új nevével, a **Jahve Raffá** névvel, ami azt jelenti, hogy Úr a te gyógyítód. Bemutatkozik helyzetek felett Isten. Hogy én az az Isten vagyok, aki téged meggyógyít, ha szükséged van rád. Gyógyulásra van szükséged? Én vagyok Jahve Raffá – mondja a 2Mózes 15,26-ban.

Kijött az egyiptomi fogságból Izrael népe, és három napja gyalogoltak, és nem volt ivóvizük. Átkeltek a Vörös tengeren, hatalmas csodát láttak, és gyalogol a nép három nap óta, nincs mit inniük. Elkerülnek Mára, ahol csak keserű víz folyik. A nép nem tud inni már harmadik napja. Képzeld azt a hőséget! Jártál már Izraelben, a pusztaságban, és ott rekkenő hőség van. Szomjas a nép.

Mózeshez fordulnak, hogy nincs mit innunk. Azt mondja Isten, hogy vedd azt a fadarabot, és vedd a vízbe! A keserű víz édessé vált. Ekkor mutatkozik be, mint Jahve Raffá. Tudod, hogy minden keserűt az életedben – és a betegség az nagyon keserű dolog – a kereszt tud megváltoztatni, és megfordítani. Bemutatkozik, hogy én vagyok a *Gyógyítód*.

Helyzetekre rá kell vetned a *kereszt hatalmát*. Rá kell vetned a kereszt hatalmát! Hatalmat kell vened a betegség felett! Jelentsd ki: Jahve Raffá! Már az Ószövetségben. Most pedig az én Jézus Krisztusom. Ebben a névben benne van a teljesség! *Az Úr az én Gyógyítóm!*

Jahve Nisszi – újabb nevével mutatkozik be, ez a 2Mózes 17,15-ben van. Az Úr az én zászlóm, egy hatalmas győzelmet arattak. A szerelméből *győzelmi zászlót* ad a kezébe. Istennek egy új neve. Bemutatkozik egy helyzet felett, hogy én vagyok a te győzelmi zászlód, minden utadon győzelmet szerzek! Minden ellenséged felett győzelmet szerzek. Jusson eszedbe, ha hadakozol, hogy Ő a Jahve Nisszi, Ő saját maga jelenti így meg magát abban a helyzetben.

Bemutatkozik Isten az Ószövetségben, mint Jahve **M'Kaddesh**, ami azt jelenti, hogy az Úr, aki téged megszentel. Ezt is elvégezte. Ő a mi megszentelőnk, az Úr Jézus Krisztus szent vére által!

Jahve **Shalom** mutatkozik be, mint Ő a te békességed. Ő a te békességed bármely helyzetben, ha zaklatások lennének, ha háborgások lennének, ha különböző helyzetek ütnek fel a fejüket, és meg akarnának téged lopni abból a teljességből, amiben a békesség egy nagyon fontos komponens. Jelentsd ki, hogy Ő az én *békességem*, Jahve Shalom, a Jézus nevében ez is benne van Isten nevei között.

Jahve **Cidkénu**, az Úr a mi *megigazulásunk*. Odaadta nekünk az Ő igazságát, az Ő megigazult voltát, azért úgy tudsz pontosan parancsolni helyzetek felett, ahogy Ő tenné, az Ő megigazultságában. Hatalom van a szavaiban, mert megigazított. S a bűnnek nincs hozzáférése az életedhez. Nem tud zsoldot szedni.

Jahve **Roi**, a másik neve, az Úr az én *pásztorom*. Ez a drága szelíd Pásztor füves legelőkre vezet téged. Csendes vizekhez terelget, és hozzáteszi a Zsoltárok 23,1-ben, hogy mindezt az Ő nevéért teszi. Ismered-e az Ő nevét? Ő vezet téged, az Ő nevéért. Élsz-e az Ő nevével? Használod-e úgy, ahogy kell? Akarsz-e buzgóbb lenni benne?

Megint egy újabb nevén mutatkozik be az Ezékiel 48,35-ben, hogy Jahve **Samma**, az Úr ott van. Az Úr *ott lakik* abban a városban. Az Úr ott van, az Úr mindig ott van, ahol neked szükség van rá. Az Úr ott van, jelentsd ki abban a helyzetben! Az Úr ott van! Ez az egyik neve. Isten bemutatkozik ezen a néven.

Amikor ezeket az ember végigolvassa, s gyönyörködik – mert ezekben gyönyörködünk –, és eljut az Újszövetségben oda, hogy Őbenne, *Jézusban lakozik* az Istenségnek egész teljessége testileg, akkor Jézusban mindezek a nevei benne vannak Istennek. Ha Jézus nevét segítségül hívod, a Jézus nevében ott van ez a *teljesség*. Mindaz, amire nekünk szükségünk van, az *rendelkezésünkre áll* ebben a névben.

Ha Jézus nevét *segítségül hívod*, akkor az Úr ott van, ha szükség van rá. Ha Jézus nevét segítségül hívod, akkor Ő *megjelenik gyógyítóként* az életedben, mert Ő Jahve Raffa. Ha Jézus nevét segítségül hívod az életedben, akkor megjelenik neked, mint a *békesség*, ha arra van szükséged, mert Őbenne lakozik a teljesség. Mert Ő Jahve Shalom.

Ha Jézus nevét segítségül hívod az életedben, akkor megjelenik neked, mint a te *megigazultságod*. Mert Ő ezt is elvégezte érted. Hogyha az ördög éppen hadakozni akar veled. Elő fog jönni a te igazságod, ami Őtöle van. Soha nem felejtjük el, Ő igazított meg minket.

Ha Jézus nevét segítségül hívod, akkor jelen lesz ebben a teljességben a *gondviselés*, ha erre van szükséged. A drága Jézus nevét, ha segítségül hívod, jelen lesz benne a bővölködés. Azt kérdezi az Úr, hogy mire van szükséged? Mindezen a nevein bemutatkozott az Ószövetségben. Mire van szükséged? Ejtsd ki a Jézus nevét, és megcselekszi!

Fenséges név, a teljes *isteni gazdagság* benne van ebben a névben, a Jézus nevében. Jobban magunkhoz kell *ölelni* ezt a nevet, mint eddig valaha tettük, és szeretni, és szem előtt tartani, és szólítani, és *közösségbe* kerülni evvel a mindenható névvel. Ez a név *hadakozik* értünk, ha szükségünk van rá. Én megyek előtted és az egyenetleneket megegyenesítem.

Göröngyös-e az utad? *Hívd segítségül* Jézus nevét! Kiejtjük a nevet, és csodák történnek, jönnek az életünkbe és azok életébe, akik körülöttünk vannak. Az ő életükre is segítségül hívhatjuk a Jézus nevét, és az Ő neve felmagasztaltatik, erre ígéretünk van, olvassuk a Szentírásban, hogy a Szent Szellemnek az a dolga, Ő engem magasztal majd. Ő engem dicsőít majd.

Ha kiejted Jézus nevét, a Szent Szellem *munkába indul*, hogy felmagasztaltassék az a név. Ki cselekszik, ha Jézus nevét segítségül hívod? A Szent Szellem! A Szent Szellem fog jönni munkába, aki a láthatatlan, legszorosabb barátod és *segítőtársad*. Itt lakik bent, belül, itt él benned, és készen áll, hogy amit elrendelsz, meglesz az néked! Ő cselekszi ezt. Jézus nevében rendeleteket hozunk az életünkben.

Szeretnék itt egy kicsit kitérni az *üldöztetésekre*. Ugyanis Jézus nevében, ha azt mondjuk, hogy minden mindig csak csupa hab a tortán, akkor nem hirdettük a teljes igazságot. Jézus nem

titkolta ezt. Azt mondta, ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ha engem gyűlöltek, akkor titeket is gyűlölni fognak, és utána hozzáteszi: *az én nevemért.*

Úgyhogy tudd meg, ebben a névben ott vannak az üldöztetések is. Ha szólunk erről a névről, akkor ezt is meg kell említeni, hogy meg tudj benne állni a maga idejében. Mert ha elkezdődnek a *csodák* az életedben, az *üldöztetések* is érnek majd úgy, ahogy az apostolokat. Őket börtönbe zárták, tömlöcbe lökték és megverték és megbüntették, és megtiltották nekik, hogy ebben a névben prédikáljanak. Megparancsolták, hogy ebben a névben még csak szólni se merjenek, ezt a nevet ne merjék kiejteni! El kellett szenvedniük az üldöztetéseket.

A csodákat ez követte, az üldöztetések, és abban is meg kellett *állniuk*. Ez a név ruházta fel őket arra, hogy ki tudjanak *tartani*, hogy erőt tudjanak meríteni, hogy azokban a helyzetekben Isten kimentse őket. A szent név gondoskodott róluk. De meg kellett állniuk benne. Úgyhogy az üldöztetéseket tanítja az Ige. És ha elhallgatnánk ezt a részt, akkor nem hirdetnénk a teljes igazságot.

Jézust meg akarták ölni a farizeusok többször is. Volt, hogy meg akarták kövezni. Amikor kijelentette, hogy *mielőtt Ábrahám volt, én vagyok*, és Istennek nevezte magát, mert Ő Istentől való, a farizeusok meg akarták kövezni Őt. Az életére törtek, le akarták lökni a sziklahasadékról. Többször olvasod. Jézus meg tudott állni minden egyes alkalommal.

Azt írja az Ige, hogy közöttük átmenvén eltűnt előlük. Észre sem vették, hogy hol ment át. Közöttük átmenvén eltűnt a szemük elől. Isten *kimentette* Őt. Csodálatos utakon és módokon *elrejtette* Őt, amikor erre szükség volt, hogy be tudja futni a futását. És téged ugyanígy el fog rejteni. El fog rejteni az Ő szárnyainak *oltalma alatt*, hogyha üldözések érnének.

Olyan világban élünk, ahol nem mindenki tapsol a Jézus nevére. Mi tapsolunk, és szeretjük Őt. De ha te hirdeted Őt, és valakinek ez nem tetszik, akkor fel kell készítened a szívedet az üldöztetésekre, most ilyen világban élünk. Azért kell ezt végiggondolnunk, hogy megfelelő módon tudjunk számot adni, ha ilyen helyzetbe kerülünk.

Jézus szavait nézzük megint csak, mert a János evangéliumának 15. fejezete erről szól. A 20–21-es verseket fogom olvasni, hogy tudjuk meg, hogy ezeket az *üldöztetéseket* Jézus maga tanítja. Készüljünk fel rá, hogy jönnek majd ilyen idők – írja a Biblia.

JÁNOS 15,20–21.

20. Emlékezzetek meg ama beszédekről, amelyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd.

Hát most ezzel mit tehetünk? Jézus mondta, tehát mi elfogadjuk, hogy üldözni fognak, hogy igenis lesznek üldöztetések a Jézus nevéért.

21. De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, aki küldött engem.

Vagyis ha te az Ő nevével fölemeled és az Ő nevében jársz, az Ő nevében elrendelsz, és az Ő nevében éled az életedet, akkor üldöztetések jönnek. Jézus megmondta előre. Úgyhogy a legjobban tesszük, ha felépítjük az életünket úgy, hogy készen állunk ezekre a helyzetekre is, *felfegyverkezve az Igével.*

Ezért szólok egy rövid részben erről, mert része az Evangéliumnak. A János evangélium következő fejezetében Jézus egy pár mondat után újra visszatér erre.

JÁNOS 16,2–3.

2. A gyülekezetekből kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy Istennek szolgál vele.

Ez az akkori zsinagógás élet gyülekezet volt. Hát lásd Sault, aki irtotta a keresztényeket, dühtől lihegve ment Damaszkuszba, hogy ott is elkapja azokat, akik a Jézus nevét segítségül hívják. Engedélye volt, hogy gyilkolja azokat. Azt hitte, hogy az Úrnak tesz vele szívességet.

Jézus figyelmeztetett erre előre, hogy jönnek ilyen idők, amikor az én nevemért szenvedetek kell majd. Felfegyverkeztünk erre az időre, ha jönnie kell, akkor ebben is dicsőségesen fogunk *megállni*. Megmondom nektek, miért.

3. És ezeket azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem.

Vagyis *fogalmuk sincs* arról, hogy kit üldöznek. Amikor minket üldöznek, akkor az Atyát és Jézust üldözik, de fogalmuk sincs róla, mert nem ismerik Őt. Isten *ismeretének a hiánya* az, hogy ezek az üldöztetések ma is vannak. Akik üldözik a keresztényeket, azt hiszik, hogy az ő „Istenüknek” tesznek szívességet, mert nem ismerik az igaz Istent.

Látjátok, hogy mi a megoldás? Ha a világ *megismeri* a Megváltóját, többé nem fogják tenni ezt. A segítség ekkor sem marad el, mert Ő a megtartónk is egyben. Ez is egy neve, Ő a Megtartónk. Nézzük meg, Pálnak min kellett keresztülmennie, hogy kapjunk egy kis ízelítőt.

Ha azt hisszük, hogy nekünk olyan nagyon nehéz, akkor mindig tekintünk arra, aki nagyobb mélységekben járt. És ott is *meg lehet állni*. Még mindig a Jézus nevéért való üldöztetések ideje van az Ige szerint.

2KORINTHUS 4,8–10.

8. Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem nyomorítottunk; kétségek között vagyunk, de nem esünk kétségbe;

Lásd meg, hogy megállt benne. Próbált az ellenség nyomorgatni, de itt vagyunk. Kétségek között vagyunk, de nem esünk kétségbe. Átme gyünk egy-két helyen, ahol bizony felmerülne, hogy kétségbeesnénk, de nem esünk kétségbe. Nézd meg ezt a *szívósságát* Pálnak:

9. Üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk;

Hányatokra mondták, hogy szektások vagytok? Üldöztetünk, de el nem hagyatunk! Nézd meg ezt a kincsét az Evangéliumnak! Amikor téged üldöznek, akkor te nem vagy magadra hagyva.

10. Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben.

Vagyis halálra szánták magukat minden percben. Voltak olyan helyzetek, hogy élet-halál helyzetbe kerültek. De Pál azt mondta, hogy ha élek, az *Úrnak élek*, ha meghalok, az Úrnak halok meg. Halálra szánta magát minden percben, mert a félelem nem maradt meg őbenne, hiszen be volt teljesedve szeretettel. Nem félt.

Minden pillanatban halálra szánjuk magunkat, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Akarsz-e a Jézus életével *ragyogni*? Ez kell hozzá. *Semmi félelem* ne maradjon benned, és akkor leszel *teljes az Ő életével*. Ő képes arra egyedül, hogy *megtartson*. Senki más nem képes rá.

Magadat képtelen vagy ebben a mai világban megőrizni, úgyhogy nyugodtan vedd *minden gondodat Őreá!* Teljesen bízz meg az Úrban, teljesen! Elszántak vagyunk a halálig – mondja itt Pál. Ezt vedd tudomásul! Ekkora bizalma volt az Úrban, hogy elszánta magát halálig.

És ne engeddd, hogy fenyegeessenek téged a különböző hírek, hogy ez történt, meg azt történt, lenyakazták, meg mit tettek, te ne engeddd magadba a félelmeket! Veled ez nem történhet meg! Pállal sem tudták megtenni. Hány helyzetből menekítette ki az Úr? Aki hittel van az Úrban, és *helyet ad* ennek az életnek, akkor az az élet meglátszik rajta, mert abban *megtartás* van.

Azt írja Pál Timótheusnak, hogy te követted mindazokat, amiken átmentem.

2TIMÓTHEUS 3,11–13.

11. Üldöztetéseimet, szenvedéseimet, amelyek rajtam estek Antiókhában, Ikóniumban, Listrában: minémű üldöztetéseket szenvedtem! de mindezekből megszabadított engem az Úr.

Így lásd magad, hogy mindenből, amin át kell menned, az *Úr kiszabadít*, nem hagyja el az Ő szolgáit. Pált kimentette, és téged is kiment, ha Őreá vetted a szemed, ha Őbenne bízol.

12. De mindazok is, akik istenfélően akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak.

Ez garantált, úgyhogy *ne ess* annyira kétségbe, ha kisebb-nagyobb tüzek ütnek fel a fejedet körülötted. Meg van írva, hogy akik *istenfélelemmel* és tisztességesen akarnak élni, ennek a névnek élnek, azokat *üldöztetések* fogják érni. Készítsd föl rá a hitedet és jelentsd ki, hogy én meg tudok abban is *állni*, a Jézus nevében! Mert Ő hatalmas bennem a megtartásra.

13. A gonosz emberek pedig és az ámítók növekednek a rosszaságban, tévúton járnak és tévútra vezetnek.

Nem csak maga tévelyedik, hanem visz magával sokakat. Mindig voltak gonoszak a világban. Pálnak is volt rengeteg ilyen ellensége, még a Krisztus Testében is, de Isten akkor is, *mindig megóvta* őt, mert Istenbe vetette a *bizodalalmát*, a Jézus nevében.

Mindezekből *megszabadított* engem az Úr – ezt mondja Pál. Ez legyen a mottód! Bármin méssz át, mindezekből megszabadít az Úr. Mondjad bátran, és dicsekedj vele! Nekünk dicsekednünk kell az Úrban! Mindezekből, amik jönnek, amik előttem vannak, *megszabadít* az Úr. Ezt ki kell *jelenteni*.

Az Ige jóízű, bátorítást és vigasztalást ad. Nekünk nincs mitől félnünk, keresztények, tudjátok meg! Nem a bezárt szobában kell elrejtőzve lennünk, nekünk olyan világosságunk van, amit ki kell tenni a háztetőre, hogy mindenki lássa, és *el kell mondani* mindenkinek, hogy *él a Jézus*, akkor is, hogyha fenyegetések érnek minket.

Meg kell tennünk! Mert az Úrnak hatalmában áll minket *elrejtteni* a szükség idején. Ha kell, átmegyünk rajtuk, és úgy tűnünk el, mert bármi módon meg tud az Úr védeni. Nem félnünk – ez a lényeg. Nincs bennünk félelem. Ezt írd fel magadnak: *Nem engedem meg a félelmet ebben a templomban!* Ez a lényeg.

A Lukács 6,22 mondja, és olyan jó olvasni az Úr Igéjét, annyi bölcsesség, és vigasztalás jön elő belőle. Jézus azt mondja:

LUKÁCS 6,22.

22. Áldottak lesztek, mikor titeket az emberek gyűlölnék, és kirekesztenek, és szidalmaznak titeket, és kivetik a ti neveteket, mint gonoszt az embernek Fiáért.

Nézd meg, hogy a Jézus *nevéért* micsoda üldöztetések jönnek majd. Elkezdnek gyűlölni benneteket! *Semmi okuk* nincs rá, de mégis gyűlöletes vagy a kollégáid előtt azért, mert a Jézus nevét hordozod, mert az Ővé vagy, és kirekesztenek, szidalmaznak és kivetnek benneteket – Jézus mondja.

És azt mondja, hogy ilyenkor *áldottak* vagytok, mert valakinek közben gondja lesz rád. Miközben mindezek a helyeken átmész, áldott vagy. Ezt soha ne felejtsd el! Isten nem feledkezett el rólad, *ki fog szabadítani* a maga idejében, segítséget fog küldeni, felemel, magasabbra emel, mint ahol voltál.

Jézus mondja, hogy áldott vagy ilyenkor, mikor ezeken a helyeken mész át az én nevéért. Jó ezt hallani. Jézus előre *bátorít* minket. Áldott vagy ilyenkor, amikor téged gyaláznak. Péter apostol első levele, 4. fejezet. Gyönyörű Ige, jelöld be a Bibliádban! Ha nem sok Ige van bejelölve, ezt mindenképpen satírozd be. Jézusnak a szavai:

1PÉTER 4,14.

14. Áldottak vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Szelleme, akit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek Őt.

Megint a név, látod? Ha elkezdesz *élni a névvel*, és dicsőséges dolgokat fogsz cselekedni, akkor tudd meg, hogy lesznek, akik *ellened fordulnak*. Tudd meg, hogy lesznek, akik gyalázkodni kezdenek. Ő, nem is gyógyult meg, csak most beépített emberként elmondja, hogy mi történt! Nem is volt beteg!

Ki fognak találni szemenszedett hazugságokat, és neked ekkor csak egy dolgot kell tudnod, hogy ilyenkor *te áldott vagy!* Jézus ezt mondja. Hányan kaptatok gyalázást, amióta az Úrban jártok? Azt mondja Jézus: áldott vagy! Emeld ki magadat magasra, húzd ki a válladat: én áldott vagyok ilyenkor, a Jézus nevében!

Gyalázattal illették a Jézus nevét, és én a Jézus *nevét hordozom*. Ahogy Pálnak mondta, hogy megmutatom neki, mennyit kell szenvednie amiatt, hogy az én nevemet hordozza. Húzd ki magadat ilyenkor, veregesd meg a válladat: én áldott vagyok! Tudasd magaddal, hogy valaki gyönyörködik benned: Jézus!

Nézd meg, mit ad helyette ajándékba! Megnyugszik rajtatok a *dicsőségnek* és az Istennek Szelleme. Egyszerűen egy burába kerülsz. Egy burokba kerülsz. Leszáll rád a Szent Szellem onnan bentről, körbeveszi az életedet, és megnyugszik rajtad ez a dicsőség, elkezdesz ragyogni.

Istvánnak, miközben kövezték, ragyogott az orcája. Köveket dobáltak rá, megkövezték, és úgy kellett meghalnia mártírként, ő volt az első mártír. Miközben ezt cselekedték vele, ő elkezdett ragyogni. Jézus fölállt a trónjáról – Jézus az Atya jobbján ül, de ha te kiállsz Jézusért itt a földön, akkor Jézus kiáll érted a mennyben –, Ő felállt a trónjáról és úgy nézett Istvánnak a *kitartó hitére*, és gyönyörködött benne.

István ragyogott, felemelte a szeméit az égre, és ott látta Jézust a *trónjánál állni*. Úgyhogy *nem vagy elfelejtve*, amikor nehéz helyeken mégy át. Ezt tudnod kell! Nem vagy elfelejtve az Úrnál. Az Úr szeméi az igazakon vannak, és fülei azoknak könyörgésein. Ne hagyd el az imádság helyét, ha bajok jönnek, ha üldöznek vagy kivetnek a munkahelyedről, mert te Jézushívó vagy! Ne hagyd el a helyedet, az imádság helyét, mert az Úrnak *gondja van reád*.

Megcselekszi azt, hogy jön a segítség, mert megnyugszik rajtad a dicsőség, és ahogy leszállt Jézusra galamb formájában, ugyanúgy rajtad is meg fog nyugodni Isten Szelleme, egy megnyugvó jelenléte, és egy *békességet*, egy biztonságot, egy bátorítást fog hozni.

Olyan közösségbe fogsz kerülni Ővele, ahol soha nem voltál előtte, amikor jönnek ezek az üldözések, mert a bajok idején fogod megismerni, hogy mennyivel *közelebb kerültél Őhozzá*, és még annál is van közelebb Őhozzá, az Ő szívéhez. Meg fogja mutatni, hogy milyen drága vagy neki. Mert drága vagy neki, a választottja vagy. A szíve választottja vagy.

Ha az ember ezt hallja, akkor olvad a szíve közben, hogy az Úr engem *ennyire szeret*. Feldolgozhatatlan szinte, hogy miért pont engem szeret. Azért megsúgom, hogy mindenkit így szeret, de vedd tudomásul, hogy téged az Úr nagyon szeret. És most személyesen magadra vedd, hogy az Úr ennyire szeret, hogy ezt a *burát* odaadja, hogy megnyugszik rajtad ez a dicsőséges isteni Szellem és nem engedi, hogy bántódásod legyen.

Ha jobban belegondolunk, hogy a legrosszabb, ami velünk itt a földön történhet, hogy az életünket veszik, akkor Pál szerint minket nyereség ér. Minket nyereség ért, mert mi kivettünk ebből a világból, és átmentünk az örökkévalóba. Úgyhogy ne féltsük a mi életünket annyira, hanem ezt *bízzuk az Úrra*.

Ő tud egyedül minket *megoltalmazni* ebben a világban minden gonosztól. És Ő megteszi, ha ezt a bizodalmat belé vetjük, ha *teljesen megbízunk Őbenne*. Pál leírja nyíltan, hogy nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. Ha nyereség ért, akkor mit teszünk? Akkor öröm van. Öröm van, hiszen átjutottunk. Kimenekített minden bajból, egyszerűen átvitt rajta.

Jelentsd ki, hogy csak a maga idejében történhet, de nem fogok félni a haláltól! Ha jönnek az üldöztetések, nem félünk a haláltól, mert minket nyereség ér, amikor ez megtörténik. Egy kereszténynek ezt tudnia kell. Egy kereszténynek bizonyossága van erről. Ámen.

Mondtam, hogy jó volt az elején egy kicsit nevetni, ugye? Mert jönnek a súlyosabb részek. Zárásnak nézzük, hogy mi történt a János 9-ben. A János 9-ben Jézust éppen ki akarják a templomból dobni, meg akarják kövezni, a 8. fejezet végén olvasod, és Ő pedig kiment a kezük közül, kísértált közöttük, hogy észre sem vették, és így találkozik egy vakkal.

A tanítványok megkérdezik, hogy ki vétkezett, ez vagy az ő szülei, hogy vakon született? A tanítványok kíváncsiskodtak, mert a zsidó hit szerint, hogy ha valaki vakon születik, akkor ott valaki bűnt követett el. Vagy a csecsemő magzati korban, az anya méhében elkövethette, vagy a szülei, de valahol valaki vétkezett. És azt mondja Jézus, hogy egyik sem.

Vagyis *ne keressük* mindig mindennek az okát, mert soha nem fogunk tudni mindenre választ adni, hogy az miért történt, meg ez miért történt, mit követhettem el, hogy ez történt velem? Ne hánytorgassunk dolgokat! Amiket Isten nem jelent ki nekünk, engedjük el azokat, de jó erősen úgy, hogy *ne vegyük vissza*.

Azt mondja Jézus, hogy egyik sem. Jézus így tekintett rá, és neked is így kell tekinteni helyzetekre, hogy ez azért van, hogy Isten *dicsősége megmutatkozzék* ebben a helyzetben. Hát ilyeneket kívánok neked sokat! Azért mentél el oda arra a helyre, hogy ott Isten dicsősége megnyilvánulhasson.

Ilyeneket kellene meglátnunk helyzetekben. Miért kerültem ide? Mit tettem? És akkor tépelődünk, rágódunk, depresszióba esünk, elvesztjük a hitünket, elvesztjük az örömünket és nem jutunk előbbre.

Jézus nem így tekintett rá, azt mondta, hogy sem ez nem vétkezett, sem annak szülei nem vétkeztek. Felejtük ezt el – mondja –, úgyis jön a *szent vér*, ami megigazít téged. Én azért vagyok most itt, hogy Isten dicsősége ebben a helyzetben megmutatkozzék. És megnyitja a vaknak a szemét, méghozzá úgy, hogy köp a földre, sarat csinál és rákeni a vaknak a szemére.

Itt sokan föladták volna, ha ezt látták volna, hogy Jézus miket csinál, de szerencsére a vak nem látta, csak azt érezte, hogy valami a szemére kerül, és mondta neki Jézus, hogy menjen el és mosódjjon meg a Siloám tavában, ami azt jelenti, hogy küldött.

Látod, hogy a *csodákhoz* valamit tenni kell? *Engedelmesnek* kellett lennie. Ha azt mondta volna, hogy nem megyek, mert nem látok, akkor a mai napig vak lenne. Volt egy küldetése. Jézus megtette az Ő részét, és neki azt mondta, hogy menj és mosd le a szemedről azt a sarat. Akkor elment és visszajöve látva, és megtörtént a csoda.

De abban *részesek* vagyunk, hogy az a csoda megtörténjen velünk. Csak úgy várni a csodát, hogy majd megtörténik és nincs meg mellette a *hit cselekedet*, amit az Úr nekünk mond, akkor az a csoda soha nem fog megtörténni.

Jézus mindenkinek másként, *egyedi módon* adja a közléseit, hogy neked abban a helyzetben mit kell tenned, hogy az jöjjön. *Tarts ki* a hitben – ez az első. Tedd meg a *megvallásaidat* – ez a második. *Imádd Őt! Nevesd ki* az ördögöt – ez is jót tesz nekünk. És így tovább. Vannak dolgok, és ha valamit még mond ezen kívül, azt is *tedd meg*, és akkor jön a csoda!

Így történt, meglátták őt, és elkezdtek rajta csodálkozni, hogy hogyan lát, amikor mindig vak volt. Vitték a farizeusokhoz és elmondták, hogy mi történt, hogy történt, nem akarták hinni, hogy ez az az ember, aki vak volt. Mentek a szüleihez és kérdezték, hogy ez az az ember, aki vak volt?

A szülei mondták, hogy igen, én tudom, hogy ez az én fiam, meg azt is tudom, hogy vak volt, de most lát, de hogy mi történt vele, őt kérdezzétek, ő már felnőtt ember. Erre újra megkérdezték a vakot a farizeusok, hogy hogyan történt ez vele. Ő azt válaszolta: Miért faggattok engem, csak nem ti is a tanítványai akartok lenni?

Erre a farizeusok nagyon begurultak, és kiteszítették őt a közösségből azért, mert meggyógyult, mert csodát kapott. Képzeld el! Micsoda lelkület van a *vallásos* emberekben néha. Bemész, azt mondd, hogy meggyógyultál, akkor meg fognak ijeszteni, hogy most hogyan fogod visszaszerezni a daganatodat, mert ezt Istenért hordoztad, meg ilyen ostobaságok előfordulnak. Láttam az évek során, hogy sok-sok vallásos dologgal *mezavarják* a gyógyultakat.

Itt is ez történt, kivetették őt a zsinagógából, *kirekesztették* őt azért, mert visszakapta a szeme világát, és mindezt Jézus szombatnapon merte megtenni. Ez aztán végképp felháborító volt. Hogy mer Jézus csodát tenni szombatnapon? Úgyhogy egyetlen elképzelésükbe sem fért ez bele és kihajították. Üldöztetések a Jézus nevéért.

Ebben a fázisban nézzünk bele a János 9-be, hogy Jézus nem hagyja elcsüggedni azt az embert ott. Nem hagyta elcsüggedni. Kidobták: most már nem érdekel semmi, tűnjön innen, mert nem a mi számításaink szerint vannak a dolgok! – és kidobták.

És akkor Jézus megkeresi ezt az embert. Micsoda lenyűgöző az Ő kegyelme! *Nem hagyja*, hogy elcsüggedjünk a helyzetekben, meg a körülmények miatt. Megkeresi ezt az embert, akivel a csoda történt.

JÁNOS 9,34–38.

34. Felelének és mondának néki: Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kiveték őt.

Kivetették őt, azt az embert, aki egész életében vak volt, és most kapta vissza a látását. Ahelyett, hogy örvendeztek volna vele.

JÁNOS 9,34–38.**35. Meghallá Jézus, hogy kiveték őt; és találkozáván vele, monda néki: Hiszel-é te az Isten Fiában?**

Jézus mindig *meg fog találni*, ha föl kell téged emelni, ha el akarsz csüggedni, ha olyan dolgok történnek veled, amik igazságtalanul történtek, és ki lettél hajítva, nem kellesz többé. Menj innen! Kiközösítették, kizárták, kihajították. Jó, hogy meg nem taposták azért, mert csoda történt veled! De Jézus nem hagyta annyiban. Jézusra *mindig számíthatsz*.

A legfontosabbra terelte Jézus a szót. A csoda, hogy megnyílt a szemed, az gyönyörűséges, de figyelj ide! Ne keseregj, hogy most kidobtak, kizártak, elkülönítettek, megkülönböztetnek, megpecsételtek. Ne figyelj ezekre.

Hiszel-é te az Isten Fiában? – Jézus ezt kérdezi tőle. Vagyis arra a legfontosabbra irányította a figyelmét, hogy tudod-e, hogy *ki cselekedte* ezt veled? Hiszel-é te az Isten Fiában? Ha te hiszel benne, akkor minden rendben lesz, akkor minden helyreáll.

36. Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higgyek Őbenne?

Hát ő nem hallotta még, hogy Isten Fia, semmit nem hallott erről.

37. Monda pedig néki Jézus: Láttad is őt, és aki beszél veled, ő az.

Jézus felfedte magát. Figyelj ide, megnyílt a szemed, ez egy nagyszerű dolog, megkaptad a látásodat, ez Isten kegyelme, de most figyelj ide, mondok valamit, amiért a földre jöttél. Hiszed-e, hogy Isten Fia áll előtted? Hiszed-e, hogy örök életed van? Hiszed-e?

38. Ő pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá Őt.

Elkezdte imádni a Jézust. Ezért találkozott vele újra Jézus, *nem hagyta*, hogy elcsüggedjen, nem hagyta ebben a kivetett állapotában, hanem a *legfontosabb üzenetet* elvitte hozzá. Isten Fiában higgyél! Ha Isten *Fiában hiszel*, akkor minden rendben lesz. Onnan ugyan kivetettek, de van valamid, amit azok nem ismernek.

Isten Fia *eljött érted*, az Ő nevében van az örök élet. És az Ő nevében van a megtartás, az Ő teljességében. Meg tudsz állni ebben az üldöztetésben is – mondta neki –, mert hiszel az Isten Fiának nevében. Csak rám vedd a szemedet! Hogy micsoda vigasztalás van Jézusban!

Soha nem hagyja el a csüggedőt, a kirekesztetett, a kivetetett. Soha nem hagyja magára, hanem elmegy hozzá, *fölemeli* és megvigasztalja. Egy ilyen Jézusunk van. Tudod-e Őt szeretni most jobban, mint eddig valaha? Felgerjed a szívrünkön ez a szeretet.

1JÁNOS 5,13.**13. Ezeket írtam néktek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.**

Vagyis olyanoknak íródott a levél, akik hívők, akik e névben már *újjászülettek*. Tudjátok meg, hogy nektek *örök életek* van – írja nekik. Vagyis, ha te hiszel, akkor neked van valamid. Ha te hiszel, *ha hiszel* az Isten Fiának nevében, a Jézus nevében, akkor valaminek a *birtokában* vagy. Azt mondja János, hogy tudd meg, hogy örök életed van! Arra figyelj, hogy mid van neked, ha hiszel, és ezt soha senki el nem lopja tőled. Örök életnek a birtokában vagytok. Aki hisz, az birtokol valamit.

Mondd: aki hisz, az *birtokol* valamit! Aki hisz, annak van. Annak olyan dolog van a tulajdonában, amit senki *el nem lophat* tőle. Jöhetnek az üldözések, jöhetnek a kivetések,

jöhetnek a szegények, hogy beszélned rólad, ami nem is úgy van, a kárhoztatások, neked akkor is van valamid.

Neked akkor is ott van, amit senki el nem lophat tőled, az a szent közösség, a szent gondviselés, az a szent ölelés, az a szent öröm, az neked ott van. És továbbra is higgyetek az Isten Fiának nevében!

Ez egy versben van: azért írtam nektek, mert hisztek, hogy tudjátok, nektek mindaz megvan, ami ebben a *névben van*, az mind a tiétek, és továbbra is higgyetek az Úr Jézus nevében! Halleluja!

Emeljük fel a kezünket az Úrhoz! Dicsőséget adunk Neki, magasztaljuk Őt, imádjuk Őt! Imádjuk ezt a nevet! Elkezdjük imádni ezt a nevet, amely cselekszik. Az imádatok következnek, mert nekünk van. Akik hiszünk, nekünk van. Nekünk *örök életünk* van. Nekünk *áldásaink* vannak. Nekünk gyógyulásunk van. Ahogy meg van írva, úgy van nekünk.

Valóság ez a számunkra, a Jézus nevében. Ha szereted a Jézust, emeld föl a kezed és imádjad Őt! Halleluja! Olaj folyik alá, mindjárt kezdjük a gyógyító sorokban való szolgálást, a Jézus nevében. A szívedben öröm legyen, hogy Őt szeretheted, mert te hiszel az Isten Fiának nevében! Legnagyobb kincs az életedben, amiért a földre jöttél. Ámen. Halleluja!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.